

staaet det ærede Medlem. (*Wiinblad*: Nej). Men det strækker, som jeg sagde, ikke til overfor det store Antal Børn. Med disse Ord skal jeg altsaa tillade mig paa min Gruppes Vegne varmt at anbefale dette Lovforslag til hurtig Gennemførelse i dette Ting.

Wulff: Jeg skal fra den Side af Tinget, jeg tilhører, slutte mig til Udtalelserne af Sympati for det Lovforslag, vi her behandler, og tilsige det en velvillig Behandling fra mine Meningsfæller. Ogsaa vi er tilfredse med, at der er fremkommet et Lovforslag, som sigter til at hemme den frastødende Trafik i Retning af at handle med Børn, som der egentlig her er Tale om. Vi finder det fuldstændig rigtigt, at der er grebet ind derimod, og jeg skal indskrænke mig til at gentage, at man fra vor Side vil være med til at give Lovforslaget en velvillig og hurtig Behandling.

Justitsministeren (Zahle): Efter den overordentlig venlige Modtagelse, som Lovforslaget har faaet fra alle Sider, tør jeg vel gøre mig Haab om, at det kan blive behandlet i dette høje Ting paa samme Maade som i Landstinget og derved hurtig ophøjes til Lov.

Overfor de Bemærkninger, det ærede Medlem for Københavns 12te Valgkreds (*Wiinblad*) gjorde, skal jeg tillade mig at anføre enkelte Ting. Det ærede Medlem mente, at det vilde have store Vanskeligheder at finde gode Hjem til Børnene. Jeg tror, at hvis man kan faa Forholdet ordnet paa den Maade, Justitsministeriet haaber, at større Foreninger, organiserede over hele Landet, tager denne Sag i deres Haand — f. Eks. Plejehjemsforeninger, „Foreningen til Hjælp for enligstillede, nødlidende Kvinder med Børn“ og lignende —, vil det vist ikke være saa vanskeligt at finde Hjem til saadanne Børn, som trænger dertil. Thi naar Foreningerne har Medlemmer over hele Landet, vil de have let ved at opspore barnløse Ægtepar, som ønsker at faa et Barn. Det er ad den Vej, jeg haaber, at Sagen skal lade sig ordne, den er utvivlsomt den bedste.

Til det, som det ærede Medlem i øvrigt udtalte, skal jeg tillade mig at anføre, at der kunde være Mening i, som det ærede Medlem sagde, at give denne Tilladelse til at have med Adoptionsforretninger at gøre paa Tid, men naar den Form er valgt, at Tilladelsen til enhver Tid kan tages tilbage af Justitsministeren,

er det ud fra den Tankegang, at Justitsministeriet skal være forpligtet til at have et vaagent Øje med de Foreninger eller private Personer, der har modtaget en saadan Tilladelse, og tage Tilladelsen tilbage, naar den bliver misbrugt — og under Misbrug kan ogsaa Ikke-Brug høre —, naar Sagen ikke er i saa godt et Spor, som den burde være. Jeg haaber derfor, den her foreslaaede Regel skal kunne være tilstrækkelig. Til § 2 bemærkede det ærede Medlem, at det var af stor Vigtighed, at de Kvinder, som led Tab ved, at slette Personer anbragte deres Børn i daarlige Hjem mod Betaling, fik Erstatning, naar de saaledes var blevet narret, og det tillægger jeg ogsaa den største Betydning, men jeg tror, at denne Erstatning maa idømmes under Sagen efter almindelige Retsgrundsætninger, og at det ikke er nødvendigt at indsætte en speciel Erstatningsregel i dette lille Lovforslag, hvad det ærede Medlem, som jeg med Glæde bemærkede, heller ikke insisterede paa.

Det ærede Medlem ønskede saa, at der i Reglementet skulde optages en Bestemmelse om, hvor meget der maatte tages for en saadan Adoption. Det kan maaske være vanskeligt nok, og det er mindre vigtigt, saa længe man endnu kan opretholde Haabet om, at filantropiske Foreninger vil tage Sagen i deres Haand og naturligvis ordne Adoptionen uden Vederlag, i alt Fald uden Fortjeneste, saa at den Betaling, der kan blive Tale om, kun dækker de Udgifter, de vedkommende filantropiske Selskaber har ved selve Sagens Ordning.

Det ærede Medlem for Københavns 2den Valgkreds (Ivar Berendsen) mente, at der vilde være Vanskeligheder forbundet med at faa oprettet Bureauer udenfor København. Jeg skal dertil sige, at jeg indser ikke, at det er nødvendigt at have Bureauer overalt i Landet. Hvis en stor Forening, f. Eks. Foreningen til Hjælp for enligstillede, nødlidende Kvinder med Børn — jeg nævner denne rent eksempelvis, man kunde nævne mange andre Foreninger —, har Organisationer hele Landet over, er det tilstrækkeligt, at denne Forening har et Bureau, til hvilket alle dens Medlemmer i paakommende Tilfælde henviser saadanne Mødre, som skal have deres Børn anbragt, og saa vil Sagerne meget vel kunne ordnes over hele Landet gennem dette Bureau, og det er noget saadant, man nærmest har tænkt sig skulde træde i Kraft, naar dette Lovforslag er blevet ophøjet til Lov.